

Rlung pa Text Samlingen

Sutta Pitaka

*7 Dansk Oversættelse
ved
Lama Zopa Kundun Chenräzig*

Digha Nikaya

1

Brahmajāla Sutta

Det fuldkommene Net

Copyright © 2009 all rights reserved, by:

Rlung pa Buddhist Order and Community.

All Rights Reserved, with the following fair use exceptions:

The text, in part or in its entirety, may be freely used and reproduced for "non commercial, free of charge", educational and religious purposes, sending a notice about the use to Rlung pa.

Published by

Rlung pa, Buddhist Order and Religious Community.

Lama Zopa Kundun Chenräzig

c/o Psykologhjörnet

Jærgergårdsgade 54 1.sal

8000 Århus C

Telephone: +45 50388794

e-mail: Rlungpa@gmail.com

Fair Use Notice, Information About Rlung pa, and Donations.

Please notice, the Buddhist Order and Religious Community Rlung pa is strictly non-commercial, and does not charge fees or charges for any of its religious, educational, and charitable activities.

Rlung pa, and all its activities, are entirely financed by donations. Rlung pa is accepting donations with compassion, providing the donor an opportunity to accumulate merit and good karma, by enabling Rlung pa to expound the Dharma and engage in charitable work. To hear more about Rlung pa, the order, the religious community, its charitable work, its program at temples and Dharma Centres, please contact us at the addresses or phone provided above.

To make a contribution to our work, please contact us by e-mail, telephone, or at our address, provided above. You may at any time request insight into the economy of Rlung pa, and I encourage you to do so when making a donation.

May this work contribute to the enlightenment of those who make good use of it, and through their enlightened practice, may it benefit all sentient beings.

Lama Zopa Kundun Chenräzig

Midlertidig Forord

Brahma-jāla Sutta er skrevet i det xx i zz

Tilhører xx kanon

Er en af de mest væsentlige Buddhistiske skrifter til forklaring af hvad Buddhistisk lære er og i alle fald ikke er.

Fremlægger enklere og højere moralske som principper og synspunkter.

Forklarer Buddhistisk religion og forhold til andre trossystemer og filosofier.

Svarer på væsentlige eksistentielle spørgsmål om hvor vi kommer fra, går til, skabelse, tilblivelse, død, efterliv...

Er skrevet så den er vedkommende og aktuel i enhver epoke, sociokulturel sammenhæng etc...

vandringsmanden, eleven, munkene og Buddha ved den runde pavillion i den kongelige have som analogi på det tidsløse perspektiv og udfordring til at tolke Dharma således at den er aktuel og vedkommende....

etc...

Mange tak til bikkhuer og bikkhunier som har overleveret Suttaen mundlig, skriftlig, og i mange tungemål, og dem som har været medvirkende til at gøre den Dansksprogede udgave mulig.

Formålet med den Danske udgave.. ikke et teologisk værk men en vedkommende formidling af Dharma til Dansksprogede,

Translittereringen af Pali teksten som hjælp for munke, nonner, lamaer i deres tjeneste for de troende.

Kort dedikation af merit.....

Indholdsfortegnelse

Forord.....	S.
Indholdsfortegnelse.....	S.
Brahma-jāla Sutta Det Fuldkommene Net – Forside).....	S.
Brahma-jāla Sutta – Hvad Læren Ikke Er.....	S.
Kort Afsnit om Moral.....	S.
Middel Afsnit on Moral.....	S.
Stor Afsnit om Moral.....	S.
Toogtrede Forkerte Synspunkter.....	S.
Afslutningen af Første Recitationsafsnit.....	S.
Afslutningen af Andet Recitationsafsnit.....	S.
Konklusionen.....	S.
Forord til Den Translittererede Version.....	S.
Tegnsæt og Tegnforklaring.....	S.
Brahma-jāla Sutta Det Fuldkomne Net (Tl-P).....	S.
Kort Afsnit om Moral (Tl-P).....	S.
Middel Afsnit om Moral (Tl-P).....	S.
Stor Afsnit om Moral (TL-P).....	S.
Toogtrede Forkerte Synspunkter (Tl-P).....	S.
Afslutningen af Første Recitationsafsnit (Tl-P).....	S.
Afslutningen af Andet Recitationsafsnit (Tl-P).....	S.
Konklusion (Tl-P).....	S.
Noter til Brahma-jāla Sutta og den Danske Oversættelse.....	S.

Brahmajāla Sutta

Det fuldkommene Net

Brahmajāla Sutta - Det Fuldkommene Net
Evad Læren Ikke Er

- 1.1 Således har jeg hørt. Engang rejste Herren, i selskab med med en stor skare af henvend femhundrede munke, ad hovedvejen mellem Rājagaha og Nālandā.¹ Og vandringsmanden Suppiya rejste også ad denne vej, sammen med sit discipel, den unge Brahmadata. Og Suppiya fandt på enhver tænkelig måde fejl ved Buddha, Dharma, og Sangha, medens hans discipel, Brahmadata lovprisende om dem på mangfoldige måder. Og således fulgtes de to, læreren og disciplet ad, følgende tæt efter Herren og de andre munke, og direkte modsigende hinanden.
- 1.2 Da holdt Herren sammen med hans munke for en nat i Ambalaññhikā kongelige have.² Og også Suppiya³ holdt der for natten, sammen med sin elev Brahmadata. Og Suppiya fortsatte med at nedgøre Buddha, Dharma, og Sangha, medens hans elev Brahmadata forsvarede dem. Og således disputerende, fulgte de tæt efter Buddha og hans munke.
- 1.3 Nuvel, tidlig om morgen, efter at være stået op, mødtes nogle af munkene og sad ved den Runde Pavillion, og deres samtale gik i følgende retning: `Det er vidunderlig, venner, det er glimrende, som den velsignede Herre, Arahanten, den fuldkommen-oplyste Buddha, klart skelner mellem væsenernes forskellige tilbøjeligheder! Thi her er vandringsmanden Suppiya, som på alle tænkelige måder finder fejl ved Buddha, Dharma, og Sangha, medens hans discipel forsvarer dem på mange måder. Og, stadig disputerende, følger de efter den velsignede Herre og hans orden af munke.`
- 1.4 Herren, bevidst over hvad munkene talte, gik hen til den Runde Pavillion, og satte sig på det forberedte sæde. Da sagde han: `Munke, hvad er jeres samtalemne lige nu? Hvilken samtale har jeg afbrudt?` Og de fortalte ham.
- 1.5 `Munke, skulle nogen tale nedladende om mig, Dharmen, eller Sanghaen, da skal I ikke blive vred, rasende, eller kede af det på grund af det. Hvis I blev vrede eller misfornøjede på grundlag af en sådan nedladenhed, da ville det blot blive til en

1 Nālandā er kendt for den Buddhistiske Universitet som oprettedes i byen, som er beliggende knap ti kilometer fra Rājagaha, det moderne Raj-gir.

2 Ambalaññhikā Kongelige Have. En behagelig park med skyggende Mangotræer, vand, og en Rund Havepavillion.

3 Supiya, elev af den berømte Sa`jaya, som forkyndte mange af de synspunkter som bearbejdes i nærværende tekst.

forhindring for jerselv. Thi hvis andre taler nedladende om mig, Dharmaen, eller Sanghaen, og i er vrede eller misfornøjede, kan i da erkende om det der siges af dem er rigtig eller ej ?`Nej Herre.` `Hvis andre taler nedladende om mig, Dharmaen, eller Sanghaen, da må I erklære det som er urigtig som urigtig, idet I siger: "Dette er urigtig, dette er forkert, det er ikke vores vej, det forekommer ikke ibland os."

1.6 `Men, munke, hvis andre skulle tale lovprisende om mig, om Dharmaen, om Sanghaen, da skal I ikke, på grund ad dette, blive tilfredse, glade og opstemte. Hvis I blev tilfredse, glade, og opstemte, da vil det blot blive til en forhindring for jerselv. Hvis andre lovpriser mig, Dharmaen, eller Sanghaen, da skal I anerkende sandheden af det der er sand, idet I siger: "Dette er korrekt, dette er rigtig, det er vores vej, dette forekommer ibland os."

1.7 `Det er, monke, for elementære, underordnede spørgsmål om den moralske praksis, at den verdslige ville lovprise Tathågataen. Og hvad er disse elementære, underordnede spørgsmål for hvilke den verdslige ville lovprise ham?`

[*Kort Afsnit om Mindre Moralske Spørgsmål*]

1.8 `”Undladende det at tage liv, afholder asketen Gotama sig fra at tage liv, uden stok, sværd, betænksom, medfølelse, bekymret om alle levende væsners velfærd.” Således ville den verdslige lovprise Tathågataen.

”Undladende det at tage det som ikke gives, afholder asketen Gotama sig fra at tage det som ikke gives, levende rent, modtagende det som gives, afventende det som gives, uden at stjæle. Undladende utugt, lever asketen Gotama højt hævet over et landsbyagtigt seksuelt liv.⁴

1.9 Undladende falsk tale, afholder asketen Gotama sig fra at tale usand, en sandhedssiger, en man kan stole på, troværdig, tilforladelig, ikke en som bedrager verden. Undladende ondskabsfuld tale gentager han ikke dér, det som han har hørt hér og til skade for disse, eller gentager det han har hørt dér til skade for hine. Således er han en forsoner af de uenige, og

⁴ Et landsbyagtigt seksuelt liv, eller landsbyfolkenes seksuelle udfoldelser. Der menes ikke at kritisere elskov mellem to ægtefæller som elsker i kærlighed, men seksuelle handlinger udelukkende beroende på egne lavere, ubetænksomme driftshandlinger.

samtidig en opmuntrer, glæd over fred, elskende den, forlystende sig i den, en som står frem i fredens sag. Undladende barsk tale afholder han sig fra den. Han siger hvad der end er ulastelig, tiltalende for øret, behagelig, tiltalende for mængden. Undladende unyttig, frivolt sladder,⁵ taler han på det rette tidspunkt, det som er korrekt og værd at blive lagt på ens hjerte, og ligetil, uden omsvøb om Dharmen og disciplinen. Han er en taler, hvis ord værdsættes alle årets sæsoner, velbegrunder, veldefineret, og sammenhængende med deres formål.” Således ville den verdslige lovprise Tathâgataen.⁶

1.10 Asketen Gotama er en som afholder sig fra skadefuld sæd og høst.⁷ Han spiser et måltid om dagen og ikke om natten, undladende at spise på forkerte tidspunkter. Han undgår at overvære danse, sang, musik og opvisninger. Han afholder sig fra at bruge kranse, parfumer, kosmetikker, ornamenter, og udsmykninger. Han undgår at bruge høje eller brede senge. Han undgår at modtage guld og sølv.⁸ Han undgår at modtage rå korn eller kød, han modtager ikke kvinder og unge piger, mandlige eller kvindelige slaver, får og geder, haner og svin, elefanter, kvæg, hingste og hopper, marker eller jorde, han afholder sig fra at løbe ærinder, fra at købe og sælge, at bedrage med falske lodder og mål⁹, fra bestikkelse og korruption, vildledende bedrageri, uoprigtighed, fra at såre, dræbe, fængsle, landevejsrøveri, og fra at tage mad ved magt. ” Således ville den verdslige lovprise Tathâgataen.

[*Middel Afsnit om Moral*]

1.11 ”Jeg henviser til, de noble herrer, at medens somme

5 Unyttig, frivolt sladder, fra Sampha-ppalâpa, Sampha forekommer stående alene i Hemvatta Sutta. Se Hemvatta Sutta i Rlung på Textsamlingen XXX Bind XXX Side XXX (Oversættes)

6 ”Således ville den verdslige lovprise Tathâgataen” er et refrain som gentages ved afslutningen af hvert emne.

7 Der findes forskellige tolkninger af denne sætning og Samârabhâ. En sådan tolkning er, at Buddha ikke planter eller høster. Andre argumenterer for at Samârabhâ ikke kan betyde ”at plante”. Ikke at skade sæd eller planter er en yderligere tolkning af passagen.

8 Vedrørende Rlung på Ordenen. Læg Munke og Nonner må arbejde og indgå ægteskab. Idet et sådant arbejde lønnes eller giver indtjening bør gullet og sølvet benyttes med omtanke, for familien, som god husholder, og til tjeneste for Ordenen og alle levende væsner.

At modtage guld og sølv for Sanghaen. Ikke at modtage guld og sølv som munk må ikke forveksles med guld og sølv der gives som donationer til Sanghaen, og som Sanghaen ”skal” modtage, så længe midlerne ikke er fremskaffet ved falsk levned.

9 Falske lodder og mål hentyder også til falskmønteri med bronze- eller guldmønter.

asketer og Brahminer, som nærer sig ved mad fra de troende, er bleven afhængige af restriktioner af sådanne sæd som dem der er fremavlet fra rødder, fra stamme, fra furer, fra beskæringer, fra sædekorn, afholder asketen Gotama sig fra en sådan restriktion.” Således ville den verdslige lovprise Tathâgataen.¹⁰

1.12 ”Medens somme asketer og Brahminer, som nærer sig ved mad fra de troende, forbliver afhængige af oplagrede goder, såsom fødevarer, drikke, klædedragter, kuske, senge, parfumer, kød, afholder asketen Gotama sig fra sådanne nydelser.

1.13 ”Medens somme asketer og Brahminer... forbliver afhængige af at overvære opvisninger som danse, sang, musik, udstillinger, recitationer, hånd-musik, cymbals og trommer, eventyropvisninger,¹¹ akrobatiske og trylletrik, kampe af elefanter, bøfler, okser, geder, væddere, haner og vagtler, stokkekampe, boksnings, brydning, opvisningskampe, parader, manøvre og militæropvisninger, afholder asketen Gotama sig fra at deltage i sådanne opvisninger.¹²

1.14 ”Medens somme asketer og Brahminer forbliver afhængige af sådanne spil og nytteløse gøremål som otte- eller ti- rækkers skak,¹³ luft skak,¹⁴ at hinke, terningspil, stokkespil, håndmaleri, boltspil, spil på legetøjsfløjter, leg med legetøjs plove, at slå vindmøller, leg med legetøjs vindmøller, foranstaltninger, kuske og buer, bogstavegæt, at gætte tanker, at skære grimasser, afholder asketen Gotama sig fra sådanne gøremål.

1.15 ”Medens somme asketer og Brahminer forbliver afhængige af høje og brede senge og lange stole, sofaer, dekoreret med dyrefigurer, bløde og brogede småtæpper, småtæpper med hår på én side eller på begge sider, silkesmåtæpper med eller uden ædelstensbroderinger, elefant, heste, eller stridsvogns tæpper,

10 Der er, i forskellige manuskripter, afvigelse i hvilke grøntsager, frø, og fødevarer Tathâgataen afholder sig fra. Idet denne oversættelse ikke har formålet til at undersøge sådanne detaljer, henvises der til at søge andet litteratur og brugen af sund fornuft. I somme manuskripter henvises der for eksempel til fødevarer, hvor det er tvivlsomt om de kunne have været kendt i området på tidspunktet Suttaen beskriver.

11 Nacca – danse, gâta – syngning, vâdita – instrumentalt musik, pekka – markedspladsopvisninger, akkhâna – recitering af folkelige ballader, pâõissara – musik med hånden, klappen i hænder, knipsen med fingrene etc., vetâla – barde sang, kunbhatâna – spil på småtrummer, sobhanagaraka – eventyrsopvisninger, caõõâlas – akrobatiske opvisninger,

12 Vissâka-dessana forekommer i denne passage, og hentyder sandsynligvis til ”kettiske dukkeopvisninger”.

13 Skak blev oprindeligt spillet på bræt med otte gange ti felter og senerehen på bræt med otte gange otte felter.

14 Âkasâ, betyder efter alt at dømme spil af skak med bind for øjnene.

enorme udvalg af antilopeskind, sofaer med fortelte, eller med røde puder i begge ender, afholder asketen Gotama sig fra sådanne høje og brede senge.

- 1.16 ”Medens somme asketer og Brahminere forbliver afhængige af sådanne former for selvudsmykning og selvpynt som at gnide legemet med parfumer, massage, bade i aromatisk vand, shamponering, selvbeundring i spejle, indsalmninger, kranse, dufte, unguenter, kosmetik, armbånd, perler i håret, pyntelige stokke, flasker, sværd, solskærme, dekorerede sandaler, turbaner, ædelstene, yakhale vifter, langfrynsede rober, afholder asketen Gotama sig fra sådanne selvudsmykninger.¹⁵
- 1.17 ”Medens somme asketer og Brahminere forbliver afhængige af sådanne uopbyggelige samtaler som om konger, røvere, ministre, hære, farer, krige, mad, drikke, klæder, senge, kranse, parfumer, slægtninge, kuske, landsbyer, byer og storbyer, lande, kvinder, gade- og brøndesladder, snak om afdøde, planløs sladder, spekulationer over land og hav, tale om væren og ikke væren, afholder asketen Gotama sig fra sådan samtale.
- 1.18 ”Medens somme asketer og Brahminere forbliver afhængige af disputationer såsom: ”Du forstår ikke dette doktrin og denne disciplin – Jo vel gør jeg så!” ”Hvordan ville *du* da kunne forstå dette doktrin og denne disciplin?” ”Din vej er helt forkert – min er korrekt!” ”Jeg er sammenhængende – du er ikke!” ”Du sagde til sidst dét som du skulle have sagt først, og først det, som du skulle have sagt til sidst!” ”Det der tog dig så længe at tænke over er bleven modbevist!” ”Dit argument er blevet væltet, du er besejret!” ”Bliv bare ved, red dit doktrin – kom ud af kniben hvis du kan!”, afholder asketen Gotama sig fra sådan disputation.
- 1.19 ”Medens somme asketer og Brahminere forbliver afhængige af at løbe ærinder og aflevere budskaber, såsom for konger, ministre, adelsmænd, Brahminere, husholdere, og unge mænd der siger: ”Gå her – gå dèr! Tag dette dérhen – bring dette dérfra!” afholder asketen Gotama sig fra sådan at løbe ærinder.
- 1.20 ”Medens somme asketer og Brahminere forbliver afhængige af bedrag, trippen, antyden, nedgøren, og altid er på jagt efter at gøre yderligere fortjenester, afholder asketen Gotama sig fra

¹⁵ Mindst tre af objekterne nævnt i denne Sutta er forkerte, idet det er dokumenteret at munkene og Gotama Buddha selv har benyttet sig af dem, navnlig, shamponering, bade, og baldakiner, eller solskærme som beskyttelse imod regn og sol. Det samme kan siges om badeværelse, baderumme, og haller eller rum som ligger i tilslutning til disse, som fremgår i Vinaja teksterne. Igen, som ved alt i Buddhisme, må sund fornuft og at afholde sig fra ekstremer være løsningen.

sådan bedrageri.” Således ville den verdslige lovprise Tathàgataen.

[*Stor Afsnit om Moral*]

1.21 ”Jeg henviser til, de noble herrer, at medens somme asketer og Brahminer, som nærer sig ved mad fra de troende, tjener til livets underhold ved sådanne lave kunster, sådanne forkerte midler for et livsgrundlag, som håndlæsning,¹⁶ spådomme ved omener og tegn,¹⁷ varsler, drømme,¹⁸ spådomme ved hjælp af tegn på legemet,¹⁹ tegn som er gnavet af mus,²⁰ ild oblationer , oblationer fra en slev, gude ofringer af avner, rismel, riskorn, ghee²¹ eller olie, fra munden eller blodet, at læse fingertippe, hus og have spådomme,²² amuletter, åndefortællinger, jordhytte fortællinger, slangekunster, gift kunster, skorpion kunster, muse kunster, fugle kunster, krager kunster, forudsigelser om menneskers livslængde, talismaner imod pile, kundskab om dyreløde, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster.

1.22 ”Medens somme asketer og Brahminer tjener til deres underhold ved sådanne lave kunster som at bedømme mærkerne på perler, stokke, klæder, sværd, spyd, pile, våben, kvinder, mænd, drenge, piger, mandelige og kvindelige slaver, elefanter, heste, bøfler, tyre, køer, geder, væddere, haner, vagtler, iguanas, bambus rotter, skildpadder, dyr, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster.

1.23 ”Medens somme asketer og Brahminer tjener til deres underhold ved sådanne lave kunster som at forudsige: ”Høvdingene²³ vil marchere ud – høvdingene vil marchere

16 Aiga – lemmer, refererer til håndlæsning, men benyttes også for tegn tyding på andre legemsdele.

17 Nimmita – tegn, tyding af omener.

18 Supina – drømmetydning. Bør ikke forveksles med den dybe praksis af Drømme Yoga.

19 Lakkaõa – som er tyding af tegn på legemet som normalt opfattes som dårlige omener, ikke til at forveksles med aiga, som er håndlæsning og lignende praktikker.

20 Musikkàcchinna – beroende på den tro at det bringer ulykke at bruge tøj som er gnavet af mus, men også refererende til en gammel folkepraksis at se varsler i den form hullene har. En moderne analogi vil være at spå ved hjælp af en Rohrschach Test.

21 Daggi-homa – specifik ofring af dette eller hint, såsom Ghee, den ene eller anden type korn, etc. vil have disse eller hine specifikke resultater.

22 Vatthu-vijjà – som også detaljeret beskrevet i Mahà-parinibbàna Sutta, læren om at visse steder er hjemmøgt af specifikke ånder, genfærd, med videre. Denne kunst er stadig meget udbredt i lande som for eksempel Thailand.

23 Nogle Engelske, og andre oversættelser er oversat til ettal, ”King”, altså konge. Imidlertid brugtes flertalsformlen ikke

tilbage`, `Vore høvdinge vil gøre fremgang og de andre vil trække sig tilbage`, `Vores høvdinge vil vinde og de andre vil tabe`, `De andres høvdinge vil vinde og vores vil tabe`, `Således vil der være sejr for den ene side og nederlag for den anden`, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster.

1.24 `”Medens somme asketer og Brahminer tjener til deres underhold ved sådanne lave kunster som at forudsige en måneformørkelse, en solformørkelse, en stjernes formørkelse²⁴; at solen og månen vil gå deres rette gang, vil afvige fra deres rette gang; at der vil komme en meteorregn, en eksplosion i himmelen, et jordskælv, en torden, en opgåen, en nedgåen, en formørkning, en oplysning, af månen, solen, stjernerne; og således vil resultatet af disse ting blive`, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster og forkerte midler for et livsgrundlag.²⁵

1.25 `”Medens somme asketer og Brahminer tjener til deres underhold ved sådanne lave kunster som at forudsige god eller dårlig regn; en god eller dårlig høst; sikkerhed, fare; sygdom, god helbred; eller at regne med fingrene, at regne uden fingrene, at lægge store summer sammen, at komponere poetiske sange, at filosofere, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster og forkerte midler for et livsgrundlag.

1.26 `”Medens somme asketer og Brahminer tjener til deres underhold ved sådanne lave kunster som at arrangere given og tagen i ægteskaber, forlovelser og skilsmisser, at erklære den rette tid for at spare og spendere, at bringe held eller uheld, at fremkalde aborter²⁶, at bruge magiske formler for at binde tungen, at binde kæben, at få hænderne til at ryste, forårsage døvhed, at få svar ved hjælp af et spejl, en pige som medium, en deva; at tilbede solen, månen, eller den Store Brahmâ, at spyde ild, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster og forkerte midler for et livsgrundlag.

1.27 `”Medens somme asketer og Brahminer, som nærer sig ved

som æresbetegnelse i den tid og det område handlingen finder sted eller teksten blev nedfældet i. Derfor er den rette oversættelse konger – flertal, eller, som menes er mest træffende for en Dansk oversættelse, ”høvdingene” – flertal.

24 I nogle oversættelser oversat som planet. Den mest korrekte oversættelse er imidlertid stjerne.

25 Bemærk, at nærværende tekst ikke er en indvending imod at bruge evnen til at forudsige begivenheder, men at der er tale om at det, at bruge en sådan og lignende evner som livsgrundlag, eller på forkert vis, således at der skabes tilknytning snarere end befrielse, er forkert levned.

26 Formodentlig en hentydning til kvaksalveriske aborter som ofte havde, og desværre stadig har katastrofale følger.

Teksten burde derfor ikke læses som et argument imod abort, der er et spørgsmål som enhver må gøre op med sig selv.

mad fra de troende, tjener til deres underhold ved sådanne lave kunster og sådanne forkerte midler for et livsgrundlag, som at pacificere devaerne, og forløsende løfter til dem, at udføre jordhule magi, at forårsage virilitet eller impotens, at forberede og at indvier byggepladser, at give rituelle bade og renselser, at lave ofringer, at give brækmidler,²⁷ udrensningmidler, slimløsende, nysepulver, at give øre- øje-, næse- medicin, balsameringer og olieringer, øjeoperationer, kirurgi, pediatri, og balsameringer for at modvirke tidligere remediers bivirkninger, afholder asketen Gotama sig fra sådanne lave kunster og forkerte midler for et livsgrundlag.

1.28 ” Der er, munke, andre spørgsmål, mere væsensdybe, svære at se, svære at forstå, fredfuld, fremragende, hævet over almindelig tænkning, subtil, som erfares af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen superbe viden, forkynder, og om hvilke dem, som sandelig lovpriser Tathâgataen ville rettelig tale. Og hvad er disse spørgsmål? ”

[*Togotreds Slags Forkerte Synspunkter*]

1.29 ”Der er, munke, somme asketer og Brahminer, som er spekulanter om fortiden, som har fastlagte synspunkter om fortiden og som fremlægger forskellige spekulative teorier om fortiden, på atten forskellige måder. Udefra hvilket udgangspunkt, på hvilke grundlag gør de sådan? ”

1.30 ”Der er somme asketer og Brahminer som er Eternalister²⁸, som proklamerer evigheden af selvet og verdenen på fire måder. På hvilke grundlag? ”

1.31 [Det Første Forkert Synspunkt] ”Her munke, er der en vis asket eller Brahminer, som ved hjælp af en indsats, anstrengelse, anvendelse, alvor, og ret opmærksomhed, har opnået en sådan tilstand af mental koncentration, at han derved husker en tidligere tilværelse, en fødsel, to fødsler, tre, fire, fem, ti fødsler, hundrede, tusinde, hundredetusinde fødsler, adskillige hundrede, adskillige tusinde, adskillige hundredetusinde fødsler. ”Dér var mit navn dette og hint, min

27 At fremkalde opkastninger, nysepulvere, og lignende praktikker, i ceremoniel kontekst, og/eller som metode for åndelig renselse.

28 Sassata-vådâ – Eternalister.

linie²⁹ var sådan og således, min race³⁰ var sådan og således, min føde var sådan og således. Jeg har oplevet sådanne og således smertefulde omstændigheder, jeg har levet så og så længe. Da jeg gik bort derfra opstod jeg dér. Dér var mit navn dette og hint.... Og efter jeg gik bort dérfra, opstod jeg hér.” Således husker han forskellige tidligere liv, deres omstændigheder og detaljer. Og han siger: ”Selvet og verdenen er evindeligt, golde, og giver ikke ophav til noget nyt, som en bjergtinde, som en soldidt forankret søjle. Og omend disse væsner transmigrerer og bortdør, bortfalder fra den ene tilværelse og opstår i en anden, så forbliver det således i evighed. Hvorfor? Jeg har i kraft af indsats og anstrengelse, opnået en sådan grad af mental koncentration, at jeg derved at fremkaldt erindringen om forskellige tidligere liv.... Det er således at jeg ved, at selvet og verdenen er evige....” Dette er den første måde på hvilken somme asketer og Brahminer proklamerer evigheden af selvet og af verdenen.

1.32 [Det Andet Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den anden måde? Her munke, er der en vis asket eller Brahminer, som har ved hjælp af en indsats, anstrengelse... opnået en sådan tilstand af mental koncentration, at han derved erindrer en periode af sammentrækning og udvidelse, to sådanne perioder, tre, fire, fem, ti perioder af sammentrækning og udvidelse.... ”³¹ Der var mit navn dette og hint...”³² Dette er den anden måde på hvilken somme asketer og Brahminer proklamerer evigheden af selvet og af verdenen.

1.33 [Det Tredje Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den tredje måde? Her munke, er der en vis asket eller Brahminer, som har ved hjælp af en indsats... opnået en sådan tilstand af mental koncentration, at han erindrer ti, tyve, tredive, fyrre perioder af sammentrækning og udvidelse. ” Der var mit navn dette og hint...” Dette er den tredje måde på hvilken somme asketer og Brahminer proklamerer evigheden af selvet og verdenen.

1.34 [Det Fjerde Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den fjerde

29 Gotra - linie, ordret oversat kostald.

30 Vaḍḍa – slægt, ordret oversat farve. I nogle oversættelse bruges også kaste.

31 Saūvañña - vivaññaü – Ordet og begrebet forekommer ikke i tekster før Sidharta Gotama Buddha, og er sandsynligvis opstået i forbindelse med hans lære. Begrebet betyder ”rullen op og conformeringen”, og benyttes for æoner, eller et verdenssystems, et univers evolution af udvidelser og sammentrækninger.

32 Har man klarsynet til at kende til tidligere liv, burde forståelsen af, at en tilknytning til dem kun forlænger lidelsen i Samsara også følge med.

måde? Her er der en vis asket eller Brahminer, som er afhængig af logik, et fornuftsmenneske.³³ Han hamrer vejen ud ved hjælp af fornuft, følger sin egen ræson, han argumenterer: "Selvet og verdenen er evig, gold som en bjergtinde, og som en soldit forankret søjle. Disse væsner transmigrerer og bortdør, bortfalder fra den ene tilværelse og opstår i en anden, men således forbliver det i evighed." Dette er den fjerde måde på hvilken somme asketer og Brahminer proklamerer evigheden af selvet og verdenen.

1.35 `Dette er de fire måder på hvilke somme asketer og Brahminer er Eternalister, og på hvilke de proklamerer evigheden af selvet og verdenen på fire grundlag. Og hvilke asketer og Brahminer det en er, som proklamerer evigheden af selvet og verdenen, da gør de dette på et af disse fire grundlag. Der findes ikke nogen anden måde.

1.36 `Følgende, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil føre til sådanne og således destinationer i en anden verden. Dette ved Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

1.37 `Der er munke, andre spørgsmål, mere væsensdybe, svære at se, svære at forstå, fredfuld, fremragende, hævet over almindelig tænkning, subtil, som erfares af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen superbe viden, forkynner, og om hvilke dem, som sandelig lovpriser Tathâgataen ville rettelig tale. Og hvad er disse spørgsmål? `

[Aflutningen Af Det Første Recitations Afsnit]

2.1 `Der er, munke, somme asketer og Brahminer, som er dels Eternalister og dels Ikke-Eternalister, som proklamerer den relative evighed og den relative ikke-evighed af selvet og verdenen på fire måder. Og på hvilket grundlag?

2.2 `Der kommer en tid, munke, før eller senere og efter en

³³ Oversættes også somme tider som sofistikeret fornuft, hvor sofistikeret hentyder til overdreven og selvglad tillid til ens egen ræson.

lang periode, at denne verden trækker sig sammen. I en sammentræknings tid bliver væsner for det meste født ind i Abhassara Brahma verdenen.³⁴ Og dér opholder de sig, sindsskabt, nærende sig af glæde, selvlysende, svævende igennem luften, strålende – og således forbliver de for en meget lang tid.

- 2.3 [Det Femte Forkerte Synspunkt] `Men tiden kommer før eller senere, efter meget lang tid, hvor denne verden begynder at udvide sig. I denne verden viser der sig der sig et tomt Palads af Brahmâ. Og så er der et væsen, som på grund af udmættelsen af sin levetid, eller på grund af merit³⁵, falder fra Abhissara verdenen, og opstår i det tomme Brahmâ Palads. Og dér opholder han sig, sindsskabt, selvlysende, svævende gennem luften, strålende – for meget lang tid.
- 2.4 Så opstår der rastløshed, utilfredshed, og bekymring i dette væsen, som har været alene så meget længe, og han tænker: ”Oh, hvis dog blot nogle andre væsner også ville komme hertil!” Og andre væsner falder, på grund af udmættelse af deres levetid, eller på grund af merit fra Abhissara verdenen, og opstår i Brahmâ Paladset som ledsagere for dette væsen. Og der opholder de sig, sindsskabt,... og forbliver således for en meget lang tid.
- 2.5 `Og så, munke, tænker det væsen som opstod der først: ”Jeg er Brahmâ, den Store Brahmâ, Erobreren, den Ubesejrede, den Alt-Seende, den Al-Mægtige, Herren, Beslutningstageren og Skaberen, Hersker, Fuldmagts Giveren og Bebyderen, Faderen af Alt Som Er og Skal Blive Til,³⁶ Disse væsner blev skabt af mig. Hvorfor det? Fordi jeg først havde tanken `Oh hvis dog blot nogle andre væsner oså ville komme hertil!` Dette var mit ønske, og så blev disse væsner kom til at blive til!” Men disse væsner, som kom i anden række tænker: ”Dette, venner, er Brahmâ, Store Brahmâ, Erobreren, den Ubesejrede, den Alt-Seende, den Al-Mægtige, Herren, Beslutningstageren og Skaberen, Hersker, Fuldmagts Giveren og Bebyderen, Faderen af Alt Som Er og Skal Blive Til. Hvorfor det? Vi har set at Han var her først, og at vi opstod efter Ham.”

34 Abhassara Brahma, den Strålende Brahma af Det Andet Rupavacara Jhana Brahma Rige.

35 Som konsekvens af egne handlinger eller mangel på samme.

36 Her repræsenteres et essentielt Buddhistisk synspunkt om oprindelsen af Skaber Guder, samt årsagen for deres tilbedelse.

- 2.6 `Og dette væsen, som opstod først er mere langlevet, skønnere, og mægtigere end de er. Og det kan ske at et væsen falder bort fra dette rige og opstår i denne verden. Opstået i denne verden går han bort fra husholder livet og ind i hjemløsheden. Værende gået frem opnår han i kraft af indsats, anstrengelse, ansøgninger, alvorlighed, og den rette opmærksomhed, en sådan grad af mental koncentration, at han derved erindrer sin sidste tilværelse, men ikke erindrer nogen forud for denne tilværelse. Og han tænker: ”Denne Brahmā... han har skabt os, og han er vedvarende, stabil, evig, ikke underlagt forandring, den samme fra evighed til evighed. Men vi, som blev skabt af Brahmā, vi er forgængelig, ustabil, kortlivet, med skabnen af falde bort, og vi er kommet til denne verden.” Dette er den første måde på hvilken somme asketer og Brahminer er dels Eternalister, og dels Ikke-Eternalister.
- 2.7 [Det Sjette Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den anden måde? Der er, munke, somme devas, kaldt Korrumperet af Fornøjelse³⁷. De forbringer overdreven megen tid afhængig af lystighed, spil, og nydelse, således at deres opmærksomhed er blevet adspredt, og ved adspredelsen af deres opmærksomhed bortfalder de fra denne tilstand.³⁸
- 2.8 `Og det kan hænde, at et væsen der er faldet bort fra denne tilstand opstår i denne verden. Opstået i denne verden går han bort fra husholder livet og ind i hjemløsheden. Værende gået frem, erindrer han i kraft af indsats, anstrengelse,... hans sidste tilværelse, men erindrer ikke nogen før denne.
- 2.9 `Han tænker: ”Disse ærværdige devaer, som ikke er korrumperet af fornøjelse, bruger ikke overdreven megen tid afhængig af lystighed, spil og nydelse. Derfor er deres opmærksomhed ikke blevet adspredt, og de falder ikke bort fra denne tilstand. De er vedvarende, stabil, evig, ikke underlagt forandring, de samme fra evighed til evighed. Men vi, som er korrumperet af fornøjelse, vi bruger overdreven megen tid afhængig af lystighed, spil og nydelse. Derfor er vi, ved

37 Khiòòà-padosikà.Såvidt mig bekendt ikke nævnt andet steds end i nærværende tekst og i Mahā Samaya Sutta; Dāghanikāyo (Dutiyobhāgo) Mahāvaggo – Mahāsamayasutta.

38 Nogle oversætter benytter selvkontrol i stedet for opmærksomhed, hvorved der sandsynligvis hentydes til at det er devaernes mangel på kontrol over dem selv som er årsag for deres fald. I denne Danske oversættelse bruges opmærksomhed, snarere i overensstemmelse med det engelske ”mindfulness”, men det er en god ide at være mindful om den tolkning som poenterer manglende selvkontrol som årsag for faldet.

adspredelsen af vores opmærksomhed, faldet bort fra denne tilstand, vi er forgængelig, ustabil, kortlivet, skæbnebundet til at falde bort, og vi er kommet til denne verden.” Dette er den anden måde.

- 2.10 [Det Syvende Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den tredje måde? Der er munke, somme devas kaldt Korrumperet af Sind.³⁹ De bruger overdreven megen tid på at se på hinanden med misundelse. På denne måde er deres sind korrumpere. På grund af dette bliver de trætte i legeme og sind. Og de falder bort fra dette sted.
- 2.11 `Og det kan ske, at et væsen efter at være faldet bort fra denne tilstand, opstår i denne verden. Han... erindrer sin sidste tilværelse, men erindrer ingen før denne.
- 2.12 `Han tænker: ”Disse ærværdige devaer, som ikke er korrumperet af sind, og som ikke bruger overdreven megen tid, afhængig af at betragte hinanden med misundelse,...⁴⁰ de bliver ikke korrumperet af sind, og de falder ikke bort fra denne tilstand. De er vedvarende, stabil, evig.... Men vi, som er korrumperet af sind,...er forgængelig, ustabil, kortlivet, skæbnebundet til at falde bort, og vi er kommet til denne verden. Dette er den tredje måde.
- 2.13 [Det Ottende Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den fjerde måde? Her, er en vis asket eller Brahminer som er logiker, et fornuftsmenneske. Han hamrer vejen ud ved hjælp af fornuft, følger sin egen ræson, han argumenterer: ”Hvad der end er kaldt øje, øre, næse, tunge eller legeme, det er forgængelig, ustabil, underlagt forandring. Men det som kaldes tanke, eller sind, eller bevidsthed, det er et selv, som er vedvarende, stabil, evig, ikke underlagt forandring, og det samme fra evighed til evighed!” Dette er den fjerde måde.⁴¹
- 2.14 `Dette er de fire måder, på hvilke disse asketer og Brahminer er dels Eternalister, og dels Ikke-Eternalister....Hvilke som helst asketer og Brahminer.... som proklamerer dels Evigheden, dels Ikke-Evigheden af selvet og verdenen, gør dette på grundlag af den ene eller anden af disse

39 Mano-padosikā. Såvidt mig bekendt også kun fundet i Mahā Samaya Sutta. Nogle oversættere og lærde identificerer disse væsner med Verdenshjørnernes Herrer, eller de Fire Store Konger.

40 Upanijjhāyant, fra jhāyati, at brænde.

41 At være bevidst om at organerne og sanseorganerne går borte, men ikke at være bevidst over at dette er endnu mere tilfældet for tankerne, som er millionfold mere flygtige.

fire grunde. Der findes ingen anden måde.

2.15 `Følgende, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil føre til sådanne og således destinationer i en anden verden. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, og disse andre ting, er dybe, vanskelige at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, hævet over almindelig tænkning, subtile, til at blive oplevet af de vise, som Tathâgataen, der har erkendt dem med sin ophøjede viden forkynder, og om hvilke dem, som sandelig lovpriser Tathâgataen ville rettelig tale.

2.16 `Der er, munke, somme asketer og Brahminer, som er Forkyndere af Endelighed og Forkyndere af Uendelighed,⁴² og som forkynder Endeligheden og Uendeligheden af verdenen på fire grundlag. Hvad er disse?

2.17 [Det Niende Forkerte Synspunkt] `Her, har en vis asket eller Brahminer, ved hjælp at anstrengelse...., en sådan grad af koncentration, at han opholder sig i en tilstand, hvor han opfatter verdenen som endelig. Han tænker: "Denne verden er endelig og knyttet af en cirkel. Hvorledes det? Fordi jeg har.... opnået en sådan grad af koncentration, at jeg oplever verden som endelig. Derfor ved jeg at denne verden er endelig og afhængig af en cirkel." Dette er det første tilfælde.⁴³

2.18 [Det Tiende Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den anden måde? Her har en vis asket eller Brahminer opnået en sådan grad af koncentration, at han opfatter veden som uendelig. Han tænker: "Denne verden er uendelig og ubundet. De asketer og Brahminer som siger at verdenen er endelig og bundet tager fejl. Hvorledes det? Fordi jeg har opnået en sådan grad af koncentration, at jeg oplever verden som uendelig. Derfor ved jeg at denne verden er uendelig og ubundet." Dette er det andet tilfælde.

2.19 [Det Elvte Forkerte Synspunkt] `Og hvad er den tredje

42 Antânantikâ, som også kunne oversættes som Ekstensionister.

43 Også interpreteret som: "Når jeg er endelig må også denne verden være endelig".

måde? Her har en vis asket eller Brahminer opnået en sådan grad af bevidsthed, at han opfatter verdenen som endelig fra foroven til forneden, og som uendelig i horisontalen. Han tænker: "Denne verden er både endelig og uendelig. De asketer og Brahminer som siger at den er endelig tager fejl, og dem som siger den er uendelig tager fejl. Hvorledes det? Fordi jeg har opnået en sådan grad af koncentration, at jeg opfatter verdenen som endelig i vertikal, og uendelig i horisontal retning. Derfor ved jeg, at verden både er endelig og uendelig." Dette er det tredje tilfælde.

2.20 [Det Tolvte Forkerte Synspunkt] `Og hvad er det fjerde tilfælde? Her er en vis asket eller Brahminer en logiker, et fornuftsmenneske. Udhamrende det ved hjælp af fornuft, argumenterer han: "Denne verden er hverken endelig eller uendelig. Dem der siger at den er endelig tager fejl, og ligeledes dem som siger den er uendelig, samt dem der siger at den både er endelig og uendelig. Denne verden er hverken endelig eller uendelig." Dette er det fjerde tilfælde.

2.21 `Dette er de fire måde, på hvilke disse asketer og Brahminer er Finitister og Infinitister, og de proklamerer deres endelighed eller uendelighed af verdenen på basis af en af disse begrundelser. Der findes ingen anden måde.

2.22 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil føre til sådanne og således destinationer i en anden verden. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

2.23 `Der er, munke, visse asketer og Brahminer, som er Ål-Vridere. Spurgt om dette eller hint spørgsmål griber de til undvigende erklæringer, og vrider sig som åle, på fire grundlag. Hvad er disse?

- 2.24 [Det Trettende Forkerte Synspunkt] `I dette tilfælde er der en asket eller Brahminer, som i sandheden ikke ved om en ting er god eller dårlig. Han tænker: "Jeg ved ikke i sandhed, om dette er god eller om det er dårlig. Ikke vidende hvad der er ret"⁴⁴, kunne jeg erkære: `Dette er god`, eller `Dette er dårlig`, og dette kunne være en løgn, og bringe mig i knibe. Og hvis jeg således kom i knibe ville det være en forhindring for mig." ⁴⁵ Således bange for at lyve, og afskyende løgn, erkærer han ikke en ting som værende god eller dårlig, men når han spørges om dette spørgsmål, griber han til undvigende erklæringer, og snor sig som en ål: "Jeg siger ikke dette, jeg siger ikke hint. Jeg siger ikke at det er anderledes. Jeg siger ikke det ikke er. Jeg siger ikke det er ikke." Dette er det første tilfælde.
- 2.25 [Det Fjortende Forkerte Synspunkt] `Hvad er den anden måde? Her, ved en asket eller Brahminer i sandheden ikke, om en ting er god eller dårlig. Han tænker: "Jeg måtte erklære: `Dette er god`, eller `Dette er dårlig`, og jeg måtte føle et ønske, lyst, had, eller aversion, hvilket ville være tilknytning fra min side. Hvis jeg følte tilknytning, ville det bringe mig i nød, og hvis jeg kom i nød ville det blive til en forhindring for mig." "Og således frygtende tilknytning, afskyende tilknytning, griber han til undvigende erklæringer....Dette er det andet tilfælde.
- 2.26 [Det Femtende Forkerte Synspunkt] `Hvad er den tredje måde? Her, ved en asket eller Brahminer i sandheden ikke, om en ting er god eller dårlig. Han tænker: "Jeg måtte erklære: `Dette er god`, eller `Dette er dårlig`, men der findes asketer og Brahminer, som er vise, dygtige, øvede debatører, som bueskytter der kan kløve hår, som går omkring og ødelægger andres synspunkter og visdom , og de måtte krydsforhøre mig, forlange begrundelser fra mig, or argumentere. Og jeg måtte ikke være i stand til at står for svar. Ikke at være i stand til at stå for svar ville bringe mig i nød, og hvis jeg kom i nød ville det være en forhindring for mig." Således frygtende debat, afskyende debat, griber han til undvigende erklæringer. Dette er det tredje tilfælde.
- 2.27 [Det Sekstende Forkerte Synspunkt] `Hvad er den fjerde måde? Her er der en asket eller Brahminer som er uoplyst

44 Sampāyati – kunne også oversættes som ikke i stand til at forklare, eller at forklare mig..

45 Fortrydelse som forhindring.

eller dum. På grund af hans uoplysthed eller dumhed, griber han når han spørges, til undvigende erklæringer, og snor sig som en ål: ”Hvis du spørger mig om der er en anden verden – hvis jeg tænke der var, ville jeg sige at der er en anden verden. Men jeg siger det ikke. Og jeg siger ikke det modsatte. Og jeg siger ikke at der ikke er, eller det er der ikke.” ”Er der ikke en anden verden...?” ”Er der både en anden verden og ingen anden verden?...” ”Er der hverken ingen anden verden eller ej heller ingen anden verden?...” ”Er der spontant-fødte væsner?...” ”Og er der ikke...?” ”Begge?” ”Hverken?” ”Eksisterer Tathâgataen efter døden? Eksisterer han ikke efter døden? Eksisterer og både ikke eksisterer han efter døden?... ”Hvis jeg tænkte således ville jeg sige således.... Jeg siger ikke at det ikke er.” Dette er det fjerde tilfælde.⁴⁶

2.28 `Dette er de fire måde på hvilke disse asketer og Brahminere som er Ål-Vridere griber til undvigende erklæringer.... Der findes ingen anden måde.

2.29 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

2.30 `Der er, munke, visse asketer og Brahminere, som er Tilfældigheds-Originationister,⁴⁷ og som forkynder tilfældighedsoprindelsen af selvet og verdenen på to grundlag. Hvad er disse?

2.31 [Det Syttende Forkerte Synspunkt] `Der er, munke, visse

46 Også ofte lidt medlidenhedsfuld kald ” Brahminernes almindelige diskussionsgrundlag”.

47 Addhicca-samuppannikâ – hverken selv-opstået eller skabt af andre. Der hersker en del tvivl om den rette oversættelse og tolkning, som ikke bliver mindre vanskelig at arbejde med, når ordet til tider forveksles med andet adhicca, der er et derivat fra ordet adhâyati. Hverken selv opstået eller skabt af andre, eller som i oversættelsen hér, Tilfældigheds Originationister.

devas som kaldes Ubevidst.⁴⁸ Så snart en perception opstår i dem falder de bort fra det rige de er i. Og det kan hænde, at et væsen falder fra dette rige og opstår i denne verden. Han.... erindre sin sin sidste tilværelse men ingen før denne. Han tænker: "Selvet og verdenen er opstået tilfældigt." Hvorfor det? Før dette eksisterede jeg ikke. Nu, er jeg bragt fra ikke tilværelse til tilværelsen." Dette er det første tilfælde.

2.32 [Det Attende Forkerte Synspunk] `Hvad er det andet tilfælde? Her er der en asket eller Brahminer, som er logiker, et fornuftsvæsen. Han udhamrer sine egne synspunkter, og erklærer: "Selvet og verdenen er opstået ved tilfælde." Dette er det andet tilfælde.

2.33 `Dette er de to måder hvorpå disse asketer og Brahminer som er Tilfældigheds - Originationister proklamerer tilfældigheds - oprindelsen af selvet og verdenen. Der findes ingen anden måde.

2.34 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

2.35 `Og dette, munke, er de atten måder, på hvilke disse asketer og Brahminer er spekulanter om fortiden.... Der findes ingen anden måde.

2.36 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af

følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

2.37 `Der er, munke, visse asketer og Brahminer, som er spekulanter om fremtiden, havende fastlagte synspunkter om fremtiden, og som fremlægger forskellige spekulative teorier om fremtiden på fireogfyrre forskellige måder. Udefra hvilket udgangspunkt, på hvilke grundlag gør de dette?

2.38 `Der er, munke, somme asketer og Brahminer, som forkynder en bevidst post – mortem overlevelse,⁴⁹ og gør dette på seksten forskellige måder. På hvilke grundlag?

[Forkerte Synspunkter Nitten til Fireogtredive] `De erklærer at selvet efter døden er sund og bevidst, materiel, immateriel, både materiel og immateriel, hverken materiel eller immateriel, endelig, uendelig, begge dele, hverken, af uniform perception, af varieret perception, af begrænset perception, af ubegrænset perception, fuldkommen glad, fuldkommen elendig, begge dele, hverken heller.

2.39 `Dette er de seksten måder, på hvilke disse asketer og Brahminer forkynder et doktrin om bevidst post – mortem overlevelse. Der findes ingen anden måde.

2.40 ` Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

49 Ordret oversat ” Efterdødere”.

[Afslutningen Af Det Andet Recitations Afsnit]

- 3.1 `Der er, munke, visse asketer og Brahminer, som proklamerer doktrinet af en ubevidst post – mortem overlevelse, og de gør dette på otte måder. På hvilket grundlag?
- 3.2 [Forkerte Synspunkter Femogtredivetil Toogfyrre] `De erklærer at selvet efter døden er rask, og ubevidst, og materielt, immaterielt, både og, ingen af dem, endelig, uendelig, både og, hverken heller.
- 3.3 `Dette er de otte måder på hvilke disse asketer og Brahminer proklamerer et doktrin af ubevidst post – mortem overlevelse. Der findes ingen anden måde.
- 3.4 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.
- Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.
- 3.5 `Der er, munke, visse asketer og Brahminer, som deklarerer et doktrin af hverken bevidst eller ubevidst post mortem overlevelse, og de gør dette på otte måder. På hvilke grundlag?
- 3.6 [Forkerte Synspunkter Treogfyrre Til Halvtreds] `De erklærer at selvet efter døden er rask, og hverken bevidst eller ubevidst, og materiel, umateriel, både og, hverken eller, endelig, uendelig, både og, hverken heller.
- 3.7 `Dette er de otte måder på hvilke disse asketer og Brahminer proklamerer et doktrin af hverken bevidst eller ubevidst post – mortem overlevelse. Der findes ingen anden måde.
- 3.8 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter,

således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

3.9 `Der er, munke, visse asketer og Brahminere, som er Anihilationister, som proklamerer anihilationen, destruktionsen, og ikke eksistensen af væsener, og de gør dette på syve måder. Og på hvilke grundlag?

3.10 [Det Enoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

`Her er de en vis asket eller Brahminere som deklarerer og holder følgende synspunkt: "Siden dette selv er materiel, sammensat af de fire store elementer, et produkt af moder og fader, vil det udslettes og forgår, og det eksisterer ikke efter døden. Dette er måde på hvilken selvet bliver udslettet." Dette er måden, på hvilken nogle proklamerer anihilationen, ødelæggelsen, og ikke eksistensen af væsener.

3.11 [Det Tooghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

`En anden siger til ham: "Herre, der findes et sådant selv som de siger. Jeg benægter det ikke. Men dette selv er ikke fuldkommen udslettet. Fordi der er et andet selv, guddommeligt, materiel, tilhørende sansen – sphaeren, ernæret ved ægte føde. Du kender det ikke og ser det ikke, men jeg gør. Det er dette selv, som forgår ved legemets opløsning..."

3.12 [Det Treoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

`En anden siger til ham: "Herre, der findes et sådant selv som de siger. Jeg benægter det ikke. Men dette selv bliver ikke fuldkommen udslettet. Fordi der er et andet selv, guddommeligt, materiel, sinds – skabt, fuldstændigt, med alle dets dele, ikke defekt i noget sansen organ.... Det er dette selv, som forgår ved legemets opløsning..."

3.13 [Det Fireoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

En anden siger til ham: "Herre, der findes et sådant selv som de siger.... Der er et andet selv, som ved fuldkommen at være hævet over kropslige fornemmelser, ved ophævelsen af enhver sans for modstand, og ved ikke – tiltrækning til perceptionen af foreshedligheden, seende, at rummet er uendelig, har erkendt Det Uendelige Rums Sphære. Det er dette selv, som forgår ved legemets opløsning...."

3.14 [Det Femoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

En anden siger til ham: "Der er et andet selv som, ved at være fuldstændig hævet over Det Uendelige Rum's Sphære, seende at bevidsthed er uendelig, har erkendt Sphæren af Den Uendelige Bevidsthed. Det er dette selv, som forgår ved legemets opløsning...."

3.15 [Det Seksoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

En anden siger til ham: "Der er et andet selv, som ved fuldstændig at være hævet over Sphæren af Den Uendelige Bevidsthed, seende at der er Ingen – Ting, har erkendt Sphæren af Ingen – Tingelighed. Det er dette selv, som forgår ved legemets opløsning...."

3.16 [Det Syveoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

En anden siger til ham: "Herre, der findes et sådant selv som de siger. Jeg benægter det ikke. Men dette selv bliver ikke fuldkommen udslettet. Fordi der er et andet selv, som ved fuldstændig at være hævet over Sphæren af Ingen – Tingelighed, seende "Dette er fredelig, dette er sublimt", har erkendt Sphæren af Hverken-Perception-Og-Ej-Heller-Ingen-Perception. Du kender eller ser det ikke, men jeg gør. Det er dette selv, som udslettes og forgår ved legemets opløsning, som ikke eksisterer efter døden. Dette er måden, hvorpå selvet bliver fuldkommen udslettet." Dette, er hvorledes somme proklamerer udslettelsen, destruktionen, og ikke-eksistensen af væsner.

3.17 Disse er de syve måde, hvorpå somme asketer og Brahminere proklamerer en doktrin om anihilationen, destruktionen, og ikke-eksistensen af væsner.... Der findes ingen anden måde.

3.18 Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende

således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.

3.19 `Der er, munke, visse asketer og Brahminere, som er forkyndere af Nirvana her og nu, og som proklamerer Nirvâna her og nu for et eksisterende væsen på fem måder. På hvilke grundlag?

3.20 [Det Otteoghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]

`Her er der en vis asket eller Brahminere, som erklærer og holder følgende synspunkt: "For så vidt dette selv, som er indrettet og udrustet med de femfoldige sanselige-glæder, hengiver sig til dem, oplever dette væsen det højeste Nirvâna her og nu." Således er der nogen som forkynder det.

3.21 [Det Nioghalvtredsindstyvende Forkerte Synspunkt]`En

anden siger til ham: "Herre, der findes et sådant selv som de siger. Jeg benægter det ikke. Men det er ikke hvorledes dette selv realiserer det højeste Nirvâna her og nu. Hvorfor det? Fordi, Herre, sanselyster er ubestandig, smertefuld, og underlagt forandring, og fra deres forandring og transformation opstår der sorg, beklagelse, smerte, sorg, og nød. Men, når dette selv, løsrevet fra sanselige lyster, løsrevet fra usunde tilstande, går ind i, og opholder sig i den første Jhâna, som er ledsaget af tænkning og grublen, og i lyksageligheden, og glæden som fødes fra løsrivelsen, da realiserer selvet det højeste Nirvâna her og nu.

3.22 [Det Tredsindstyvende Forkerte Synspunkt]`En anden

siger til ham: "Herre, der findes et sådant selv som de siger. Men det er ikke hvornår dette selv opnår Nirvâna. Hvorledes det? Fordi på vejne af tænkning og grublen, er dette en tilstand som betragtes som lav. Men når selvet, ved tænkningen og grublens ophør, indgår og opholder sig i den anden Jhâna, med indre ro og opløftet sind⁵⁰ som er fri for tænkning og grublen, og som er

50 Det Engelske "Oneness of Mind" kommer meningen nærmest. På Dansk "Opløftet Sind" på grund af mangel på mere træffende ord i det Danske Sprog.

født af koncentration, og ledsaget af lyksagelighed og glæde, da realiserer selvet det højeste Nirvâna her og nu.”

3.23 [Det Enogtredeindstyvende Forkerte Synspunkt] `En anden siger til ham: ”Herre, der findes et sådant selv som de siger. Men det er ikke hvornår dette selv opnår Nirvâna. Hvorledes det? Fordi på vegne af lyksagelighedens tilstedeværelse er der opstemthed, og denne tilstand betragtes som lav. Men når dette selv, ved lyksagelighedens ophør, befinder sig i sindsro, værende opmærksom og fuldkommen bevidst, oplever i dets eget legeme det, om hvilket de Ædle siger: `Lyksagelig er en, som har sindsro og opmærksomhed`, og som således går ind og befinder sig i den tredje jhâna, der realiserer selvet det højeste Nirvâna her og nu.

3.24 [Det Toogtredeindstyvende Forkerte Synspunkt] `En anden siger til ham: ”Herre, der findes et sådant selv som de siger. Jeg benægter det ikke. Men det er ikke hvor dette selv oplever det højeste Nirvâna her og nu. Hvorfor det? Fordi sindet indeholder iden om glæde, og denne tilstand er betragtet som lav. Men, når man, ved at opgive glæde og smerte, ved bortfalden af tidligere nydelser og sorg, går ind i, og opholder sig i en tilstand som er hævet over glæde og smerte i den fjerde jhâna, som er lutret ved sindsro og opmærksomhed, da er det at selvet realiserer det højeste Nirvâna her og nu.” Således proklamerer nogle det højeste Nirvâna her og nu for et eksisterende væsen.

3.25 `Dette er de fem måder, hvorpå disse asketer og Brahminer proklamerer et doktrin om Nirvâna her og nu. Der findes ingen anden måde.

3.26 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.

Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har

- erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.
- 3.27 `Dette er de fireogfyrre måder, hvorpå disse asketer og Brahminer, som er spekulanter om fremtiden, som har fastlagte ideer om fremtiden, fremlægger deres forskellige spekulative synspunkter om fremtiden. Der findes ingen anden måde.
- 3.28 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.
- Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.
- 3.29 `Dette er de toogtrede måder på hvilke disse asketer og Brahminer som er spekulanter i fortiden, fremtiden, eller begge, fremlægger deres synspunkter om dem. Der findes ingen anden måde.
- 3.30 `Dette, munke, forstår Tathâgataen: Disse synspunkter, således forstået og overholdt, vil lede til sådanne og sådanne destinationer i andre verdener. Dette, og mere, forstår Tathâgataen, men klynger sig ikke til denne viden. Og værende således, uden tilknytning, har han selv oplevet fuldkommen fred, og havende sandelig forstået dette opståen og bortdøen af følelser, deres tiltrækning og fare, og udfrielsen fra dem, er Tathâgataen restløs befriet.
- 3.31 `Dette, munke, er disse andre spørgsmål, dybe, vanskelig at se, vanskelige at forstå, fredfuld, fremragende, subtile, til at opleves af de vise, som Tathâgataen, som har erkendt dem ved sin egen ophøjede viden, forkynder, og om hvilke de, som sandelig vil lovprise Tathâgataen ville rettelig tale.`

[Konklusionen]

- 3.32 [Forkerte Synspunkter 1 – 4] `Det er således, munke, når disse asketer og Brahminere som er Eternalister, forkynder evigheden af selvet og verdenen på fire grundlag, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.33 [Forkerte Synspunkter 5 – 8] `Når de som er Dels Eternalister og Dels Ikke Eternalister den delvise evighed og den delvise ikke evighed af selvet og verdenen på fire grundlag, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.34 [Forkerte Synspunkter 9 – 12] `Når de som er Finitister og Ikke Finitister forkynder forgængeligheden og uforgængeligheden af selvet og verdenen på fire grundlag, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.35 [Forkerte Synspunkter 13 – 16] `Når de der er Åle – Vridere griber til undvigende udtalelser, og snor sig som åle på fire grundlag, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.36 [Forkerte Synspunkter 17 – 18] `Når dem som er Tilfældigheds - Oprindelsens forkyndere forkynder den tilfældige opståen af selvet og verdenen på to grundlag, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.37 [Forkerte Synspunkter 1 – 18] `Når dem som er spekulatorer over fortiden og som har fastlagte synspunkter om fortiden fremlægger forskellige spekulative ideer, på atten forskellige måder, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.38 [Forkerte Synspunkter 19 – 34] `Når dem som forkynder et doktrin om Bevidst Post Mortem Overlevelse gør dette på seksten forskellige måder, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.

- 3.39 [Forkerte Synspunkter 35 – 42] `Når dem som forkynder et doktrin om Ubevidst Post Mortem Overlevelse gør dette på otte forskellige måder, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.40 [Forkerte Synspunkter 43 – 50] `Når dem som et doktrin af Hverken Bevidst Eller Ubevidst Post Mortem Overlevelse gør dette på otte måder, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.41 [Forkerte Synspunkter 51 – 57] `Når dem som er Anihilationister forkynder anihilationen, destruktionen, og ikke eksistensen af væsner på syve måder, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.42 [Forkerte Synspunkter 58 – 62] `Når dem som er forkyndere af Nirvâna her og nu forkynder Nirvâna her og nu for et eksisterende væsen på fem grundlag, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.43 [Forkerte Synspunkter 19 – 62] `Når dem som er spekulanter om fremtiden på fyrre forskellige måder....., da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.44 [Forkerte Synspunkter 1 – 62] `Når disse asketer og Brahminer, som er spekulatorer om fortiden, fremtiden, eller begge, har fastlagte synspunkter, som de fremlægger på toogtrede forskellige måder, da er det blot fornemmelsen af dem som hverken ved eller ser, bekymringen og vaklen af dem, som er nedsænket i tilknytningens trang.
- 3.45 `Når disse asketer og Brahminer, som er Eternalister forkynder evigheden af selvet og verdenen, da er dette betinget igennem kontakt igennem deres sanseorganer.
- 3.46 `Når dem som er Dels Eternalister og Dels Ikke Eternalister....
- 3.47 `Når dem som er Finitister og Ikke Finitister....
- 3.48 `Når dem som er Åle – Vridere....
- 3.49 `Når dem som er Tilfældigheds – Skabelses forkyndere....

- 3.50 `Når dem som er spekulatorer om fortiden på atten forskellige måder....
- 3.51 `Når dem som proklamerer et doktrin om Bevidst Post Mortem Overlevelse...
- 3.52 `Når dem som proklamerer et doktrin om Ubevidst Post Mortem Overlevelse....
- 3.53 `Når dem som proklamerer et doktrin om Hverken Bevidst eller Ubevidst Post Mortem Overlevelse.....
- 3.54 `Når dem som er Anihilationister....
- 3.55 `Når dem som er forkyndere af Nirvâna her og nu....
- 3.56 `Når dem som er spekulatorer om fremtiden....
- 3.57 `Når de asketer og Brahminere, som er spekulatorer om fortid, fremtid, begge, som har fastlagte synspunkter, fremlægger synspunkter på togtreds forskellige måder, der er dette betinget gennem kontakt igennem deres sanseorganer.
- 3.58 - 70 `At alle disse (Eternalisterne og samtlige andre) skulle opleve deres følelser uden kontakt gennem deres sanseorganer er umuligt.
- 3.71 `Med hensyn til dem alle....,så oplever de deres oplevelser igennem kontakt med de seks sanse baser, følelse betinger trang; trang betinger klæben, klæben betinger tilbliven; tilbliven betinger fødsel; fødsel betinger aldren, død, sorg, beklagelser, ulyksagelighed og nød. `Når, munke, en munk forstår dem som det de virkelig er, som tilbliven og bortgåen af de seks baser for kontakt, deres tiltrækning og fare, samt udfrielsen fra dem, da ved han det som går langt udover alle disse synspunkter.
- 3.72 `Hvad en asketer og Brahminere som er spekulatorer om fortiden, fremtiden, eller begge, har af fastlagte synspunkter om dette spørgsmål, og deres fremlægger deres spekulative synspunkter om det, disse er alle sammen fanget i nettet med sine togtredsindstyre masker, og når som helst de dukker frem og forsøger at undslippe, bliver de fanget og fastholdes i dette net. Ligesom en fisker eller hans lærling måtte dække et mindre stykke vand med et fintmasket net, tænkende: "Hvad der end måtte være af større kreaturer i dette vand, så bliver de alle sammen fanget i dette net, fanget og fastholdt i dette net", således forholder sig det også med alle disse: de er fanget og bundet i dette net.

3.73 `Munke, Tathâgataens legeme står ved forbindelsen som er ved at blive skåret over. Så længe legemet består vil devas og mennesker se ham. Men ved legemets opløsning og når livstiden er opbrugt, vil devas og mennesker ikke se ham længere. Munke, ligesom når stilken af en bunke mangoer er blevet skåret over, og samtlige mangoer på den følger med, således er Tathâgataens forbindelse med tilblivelsen blevet skåret over. Så længe legemet er til, vil devas og mennesker se ham. Men ved legemets opløsning, og når livstiden er opbrugt, da vil devas og mennesker ikke længere se ham.`

3.74 `Ved disse ord sagde den Ærværdige Ânanda til Herren: "Det er vidunderlig, Herre, det er underfuld, hvad er navnet på denne Dharma Redegørelse?"

Ânanda, du må erindre denne Redegørelse af Dharma som Fordelens Net, Dharma Nettet, Det Fuldkommene Net, Synspunkternes Net, eller Den Usammenlignelige Sejr i Slaget.`

Således talte Herren, og munkene jublede og glædede sig ved hans ord, og da denne redegørelse proklameredes rystede de ti verdenssystemer.

Suttantapiñake

Dāghanikāyo

Sālakkhandhavaggo

Namo tassa bhāgavato arahato sammāsambuddhassa.

1

Brahmajàlasuttaii

Brahmajàlasutta

1.0 Eva me suta eka samaya bhagavà antarà ca ràjagaha antarà ca nàlanda addhànamaggapañipanno hoti mahatà bhikkhusaïghena saddhiü pa-camattehi bhikkhusatehi. Suppiyo'pi kho paribbàjako antarà ca ràjagaha antarà ca nàlanda addhànamaggapañipanno hoti saddhi antevàsina brahmadattena màõavena. Tatra suda suppiyo paribbàjako anekapariyàyena buddhassa avaõõa bhàsati, dhammassa avaõõa bhàsati, saïghassa avaõõa bhàsati. Suppiyassa pana paribbàjakassa antevàsà brahmadatto màõavo anekapariyàyena buddhassa vaõõa bhàsati, dhammassa vaõõa bhàsati, saïghassa vaõõa bhàsati. Itiha te ubho àcariyantevàsà a-ama-assa ujuvipaccanākavàdà bhagavanta piññhito piññhito anubaddhàl honti bhikkhusaïgha ca.

1.1 Atha kho bhagavà ambalaññhikàya ràjagàrake ekarattivàsa upaga chi saddhi bhikkhusaïghena. Suppiyo'pi kho paribbàjako ambalaññhikàya ràjagàrake ekarattivàsa upaga chi saddhi antevàsina brahmadattena màõavena. Tatra'pi suda suppiyo paribbàjako anekapariyàyena buddhassa avaõõa bhàsati, dhammassa avaõõa bhàsati, saïghassa avaõõa bhàsati. Suppiyassa pana paribbàjakassa antevàsà brahmadatto màõavo buddhassa vaõõa bhàsati, dhammassa vaõõa bhàsati, saïghassa vaõõa bhàsati. Itiha te ubho àcariyantevàsà a-ama-assa ujuvipaccanākavàdà viharanti.

1.2 Atha kho sambahulàna bhikkhàna rattiyà paccásasamaya paccuññhitàna maõóalamàëe sannisinnàna sannipatitàna aya saïkhiyàdhammo udapàdi: "acchariyaü àvuso, abbhutaü àvuso, yàva-cida tena bhagavatà jànatà passatà arahatà sammàsambuddhena sattàna nàndhimuttikatà suppañividità. Aya hi suppiyo paribbàjako anekapariyàyena buddhassa avaõõa bhàsati, dhammassa avaõõa bhàsati, saïghassa avaõõa bhàsati. Suppiyassa pana paribbàjakassa antevàsà brahmadatto màõavo buddhassa vaõõa bhàsati, dhammassa vaõõa bhàsati, saïghassa vaõõaü bhàsati. Itiha'me ubho àcariyantevàsà a--ama--assa ujuvipaccanākavàdà bhagavanta piññhito piññhito anubaddhà honti bhikkhusaïghaü cà"ti.

1.3 Atha kho bhagavà tesa bhikkhàna ima saïkhiyàdhamma

viditvā yena maōóalamāēo tenupasaīkami. Upasaīkamitvā pa--
atte āsane nisādi. Nisajja kho bhagavā bhikkhā āmantesi: "kāya
nu'ttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā sannipatitā? Kā
ca pana vo antarā kathā vippakatā?"Ti.

Eva vutte te bhikkhā bhagavanta etadavocu: "idha bhante
amhāka rattiyā paccāsamaya paccuññhitāna maōóalamāēe
sannisinnāna sannipatitāna aya saīkhiyādhhammo udapādi
"acchariya āvuso, abbhuta āvuso yāva^ocida tena bhagavatā
arahatā sammāsambuddhena sattāna nānādhimuttikatā
suppañividitā. Aya hi suppiyo paribbājako
anekapariyāyena buddhassa avaōōa bhāsati, dhammassa
avaōōa bhāsati, saīghassa avaōōa bhāsati. Suppiyassa pana
paribbājakassa antevāsā brahmadatto māōavo buddhassa
vaōōa bhāsati, dhammassa vaōōa bhāsati, saīghassa vaōōa
bhāsati. Itiha'me ubho ācariyantevāsā a--ama--assa
ujuvipaccanākvadā bhagavanta piññhito piññhito
anubaddhā honti bhikkhusaīgha-cā'ti. Aya kho no bhante
antarākathā vippakatā. Atha bhagavā anuppatto"ti.

1.4 "Mama vā bhikkhave pare avaōōa bhāseyyu, dhammassa
vā avaōōa bhāseyyu, saīghassa vā avaōōa bhāseyyu, tatra
tumhehi na āghāto na appaccayo na cetaso anabhiraddhi
karaōāyā. Mama vā bhikkhave pare avaōōa bhāseyyu,
dhammassa vā avaōōa bhāseyyu, saīghassa vā avaōōa
bhāseyyu, tatra ce tumhe assatha kupitā vā anattamanā vā,
tumha yevassa tena antarāyo. Mama vā bhikkhave pare avaōōa
bhāseyyu, dhammassa vā avaōōa bhāseyyu, saīghassa vā
avaōōa bhāseyyu, tatra tumhe assatha kupitā vā anattamanā
vā, api nu pasesa subhāsita dubbhāsita tumhe ājāneyyāthā?"Ti.

"No hetaū bhante. "

"Mama vā bhikkhave pare avaōōa bhāseyyu, dhammassa vā
avaōōa bhāseyyu, saīghassa vā avaōōa bhāseyyu, tatra tumhehi
abhāta abhātato nibbeñhetabba: 'iti'peta abhāta. Iti'peta
ataccha. Natthi ceta amhesu. Na ca paneta amhesu saūvijjatā'ti.
"

1.5 "Mama vā bhikkhave pare vaōōa bhāseyyu, dhammassa vā
vaōōa bhāseyyu, saīghassa vā vaōōa bhāseyyu, tatra tumhehi
na ānando na somanassa na cetaso ubbilāvitatta karaōāyā.

Mama và bhikkhave pare vaõõa bhàseyyu, dhammassa và vaõõa bhàseyyu, saïghassa và vaõõa bhàseyyu, tatra ce tumhe assatha ànandino sumanà ubbilàvino, tumha yevassa tena antaràyo. Mama và bhikkhave pare vaõõa bhàseyyu, dhammassa và vaõõa bhàseyyu, saïghassa và vaõõa bhàseyyu, tatra và tumhehi bhàta bhàtato pañijànitabba: "iti'peta bhàta, iti'peta taccha. Atthi ceta amhesu. Sa`vijjati ca paneta amhesà'ti. "

- 1.6 "Appamattaka kho paneta bhikkhave oramattaka sàlamattaka, yena puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya. Katama-ca ta bhikkhave appamattaka oramattaka sàlamattaka, yena puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya?
- 1.7 "Pàõàtipàta pahàya pàõàtipatà pañivirato samaõo gotamo nihitadaõõo nihitasattho lajjà dayàpanno sabbapàõabhàtahitànukampā viharatā"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõaü vadamàno vadeyya.
- 1.8 "Adinnàdàna pahàya adinnàdànà pañivirato samaõo gotamo dinnàdàyā dinnapàñikaïkhā athenena sucibhàtena attanà viharatā"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya.
- 1.9 "Abrahmacariya pahàya brahmacàrā samaõo gotamo àràcàrā virato methunà gàmadhammā"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõaü vadamàno vadeyya.////
- 1.10 "Musàvàda pahàya musàvādà pañivirato samaõo gotamo saccavādā saccasandho theto paccayiko avisa`vādako lokassā"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya.
 1. Ubillàvitattaü, ma cha sa.
 2. Ubillàvino, ma cha sa.
- 1.11 "Pisuõa vāca pahàya pisuõàya vācàya pañivirato samaõo gotamo. Ito sutvā na amutra akkhàtā imesambhedàya. Amutra và sutvā na imesa akkhàtā amāsambhedàya. Iti bhinnàna và sandhàtā sa`hitàna và anuppadàtā. Samaggàràmo samaggarato samagganandā samaggakaraõi vāca bhàsità"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya.
- 1.12 "Pharusa vāca pahàya pharusàya vācàya pañivirato

samaõo gotamo. Yà sà vâcà neëà kaõõasukhà pemañyà hadayaïgamà porã bahujanakantà bahujanamanàpà, tathàrâpi vâca bhàsità"ti. Iti vâ hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya.

1.13 "Samphappalâpa pahàya samphappalâpà pañivirato samaõo gotamo, kâlavâdâ bhâtavâdâ atthavâdâ dhammavâdâ vinayavâdâ, nidhànavati vâca bhàsità kàlena sâpadesa pariyantavati atthasa`hitanti" iti vâ hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya.

1.14 "Bâjagàmabhâtagàmasamârambhà pañivirato samaõo gotamo. Ekabhattiko samaõo gotamo rattâparato virato vikàlabhojanà. Naccagâtavâditavisâkadassanà pañivirato samaõo gotamo. Mâlâgandhavilepanadhâraõamaõóanavibhâsanaññhànà pañivirato samaõo gotamo. Uccâsayanamahâsayanà pañivirato samaõo gotamo. Jâtarâparajatapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. âmakadha--apañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. âmakama`sapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Itthikumàrikapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Dâsidâsapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Ajeëakapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Kukkuñasâkarapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Hatthigavâssavaëavapañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Khettavatthupañiggahaõà pañivirato samaõo gotamo. Dâteyya pahiõagamanànuyogà pañivirato samaõo gotamo. Kayavikkayà pañivirato samaõo gotamo. Tulâkâña - ka`sakâña - mànakâña pañivirato samaõo gotamo. Ukkoñana - va-cananikati - sâciyogà pañivirato samaõo gotamo. Chedana - vadhabandhana - viparâmosa - àlopasahasâkârà pañivirato samaõo gotamo "ti. Iti vâ hi bhikkhave puthujjano tathàgatassa vaõõa vadamàno vadeyya.

Cullasâla niññhita.

1.15 "Yathà vâ paneke bhonto samaõabrâhmaõà saddhâdeyyàni bhojanàni bhu-jitvâ te evarâpa bâjagàmabhâtagàmasamârambhâ anuyuttâ viharanti seyyathâda: mâlabâja khandhabâja phalubâja aggabâja bâjabâjameva pa-cama. Iti vâ itievarâpâ bâjagàmabhâtagàmasamârambhà pañivirato samaõo gotamo"ti.

Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.16 "yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpa sannidhikāraparibhoga anuyuttā viharanti. Seyyathāda: annasannidhi pānasannidhi vatthasannidhi yānasannidhi sayanasannidhi gandhasannidhi āmisasannidhi. Iti vā iti evarāpā sannidhikāraparibhogā pañivirato samaōo gotamo"ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.17 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpa visākadassana anuyuttā viharanti. Seyyathāda: nacca gāta vādita pekkha akkhāna pāōissara vetāla kumbhathāna sobhanaka caōōāla va`sa dhovana hatthiyuddha assayuddha daōōayuddha muññhiyuddha nibbuddha uyyodhika balagga senābyuha anākadassana. Iti vā itievarāpā visākadassanā pañivirato samaōo gotamo"ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1. Vetāla,
2. Sobhāōa garaka,
3. Dhopana,
4. Meōōakayuddha, katthaci.

1.18 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpa jātappamādaññhānānuyoga anuyuttā viharanti - seyyathāda: aññhapada dasapada ākāsa parihārapatha santika khalika ghañika salākahattha akkha paīgacāra vaīkaka mokkhacika ciīgulaka pattāēhaka rathaka dhanuka akkharika manesika yathāvajja. Iti vā itievarāpā jātappamādaññhānānuyogā pañivirato samaōo gotamo"ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.19 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpa uccāsayanamahāsayana anuyuttā viharanti. Seyyathāda: āsandi pallaīka gonaka cittaka pañika pañalika tulika vikatika uddalomi ekantalomi kaññhissa koseyya kuttaka hatthathara assatthara rathatthara ajinappaveōi kādalimigapavarapaccattharaōa sauttaracchada

ubhatolohitakâpadhâna. Iti và itievarâpâ
uccâsayanamahâsayanâ pañivirato samaõo gotamo"ti. Iti và hi
bhikkhave puthujjano tathâgatassa vaõõa vadamâno vadeyya.

1.20 "Yathâ và paneke bhonto samaõabrâhmaõâ saddhâdeyyâni
bhojanâni bhu-jitvâ te evarâpa
maõõanavibhusanaññhânânuvoga anuyuttâ viharanti -
seyyathâda: ucchâdana parimaddana nahâpana sambâhana
âdâsa a-jana mâlâvilepana mukhacuõõaka mukhalepana
hatthabandha sikhâbandha daõõaka nâëika asü chatta
citrâpâhana uõhâsa maõi vâlavâjani odâtâni vatthâni
dâghadasâni. Iti và itievarâpâ maõõanavibhusanaññhânânuvoga
pañivirato samaõo gotamo"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano
tathâgatassa vaõõa vadamâno vadeyya.

1. Goõaka, katthaci.

1.21 "Yathâ và paneke bhonto samaõabrâhmaõâ saddhâdeyyâni
bhojanâni bhu-jitvâ te evarâpa tiracchânakatha anuyuttâ
viharanti. Seyyathâda: râjakatha corakatha mahâmattakatha
senâkatha bhayakatha yuddhakatha annakatha pânakatha
vatthakatha sayanakatha mâlâkatha gandhakatha-âtikatha
yânakatha gâmakatha nigamakatha nagarakatha
janapadakatha itthikatha sârakatha visikhâkatha
kumbhaññhânakatha pubbapetakatha nânattakatha
lokakkhâyika samuddakkhâyika itibhavâbhavakatha. Iti và
itievarâpâya tiracchânakathâya pañivirato samaõo gotamo"ti. Iti
và hi bhikkhave puthujjano tathâgatassa vaõõa vadamâno
vadeyya.

1.22 "Yathâ và paneke bhonto samaõabrâhmaõâ saddhâdeyyâni
bhojanâni bhu-jitvâ te evarâpa viggâhikakatha anuyuttâ
viharanti. Seyyathâda: na tva ima dhammavinaya âjànâsi. Aha
ima dhammavinaya âjànâmi. Ki tva ima dhammavinaya
âjànissasi? Micchâpañipanno tvamasi, ahamasmi sammâ
pañipanno. Sahita me, asahita te. Pure vacanâya pacchâ avaca.
Pacchâ vacanâya pure avaca. âciõõa te viparâvatta. âropito te
vâdo. Niggahito tvamasi. Cara vâdappamokkhâya. Nibbeñhehi
và sace pahosâ'ti. Iti và itievarâpâya viggâhikakathâya
pañivirato samaõo gotamo"ti. Iti và hi bhikkhave puthujjano
tathâgatassa vaõõa vadamâno vadeyya.

1.23 "Yathà vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpa dāteyyapahiōagamanānuyoga anuyuttā viharanti. Seyyathāda: ra--a rājamahāmattāna khattiyāna brāhmaōāna gahapatikāna kumārāna 'idha gaccha. Amutrāgaccha. Ida hara. Amutra ida āharā'ti. Iti vā itievarāpā dāteyyapahiōagamanānuyogā pañivirato samaōo gotamo'ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.
////

1.24 "Yathà vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te kuhakā ca honti lapakā ca nemittikā ca nippesikā ca lābhena lābha nijigī`sitāro. Iti vā itievarāpā kuhanalapanā pañivirato samaōo gotamo'ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

Majjhimasālaü niññhita.

1. Itthi katha purisa katha, machasa.

2. Adhiciōōa, machasa.
////

1.25 "yathà vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: aīga nimitta uppāta supina lakkhāōa māsikacchinna agghoma dabbihoma thusahoma kaōāhoma taōōulahoma sappihoma telahoma homa lohitaoma aīgavijjā vatthuvijjā khattavijjā sivavijjā bhātavijjā bhurivijjā ahivijjā visavijjā vicchikavijjā māsikavijjā sakuōavijjā vāyasavijjā pakkajjhāna saraparittāōa migapakkha. Iti vā itievarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.26 "Yathà vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhū-jitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: maōilakkhāōa daōōalakkhāōa vatthalakkhāōa asilakkhāōa usulakkhāōa dhanulakkhāōa āvudhalakkhāōa itthilakkhāōa purisalakkhāōa kumāralakkhāōa kumārālakkhāōa dāsālakkhāōa dāsālakkhāōa hatthilakkhāōa assalakkhāōa mahisalakkhāōa usabhalakkhāōa golakkhāōa ajalakkhāōa meōōalakkhāōa kukkuñalakkhāōa vaññalakkhāōa godhālakkhāōa kaōōikālakkhāōa kacchapalakkhāōa migalakkhāōa. Iti vā itievarāpāya

tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.27 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhu-jitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: 'ra--aū niyyāna bhavissati. Ra--a atiyāna bhavissati. Abbhantarāna ra--a upayāna bhavissati. Bāhirāna ra--a apayāna bhavissati. Bāhirāna ra--a upayāna bhavissati. Abbhantarāna ra--a apayāna bhavissati. Abbhantarāna ra--a jayo bhavissati. Bāhirāna ra--a parājayo bhavissati. Bāhirāna ra--a jayo bhavissati. Abbhantarāna ra--a parājayo bhavissati'. Iti imassa jayo bhavissati. Imassa parājayo bhavissati. Iti vā itievarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōaū vadamāno vadeyya.

1. Pakkhajjhānaū, katthaci

1.28 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanāni bhu-jitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: candaggāho bhavissati, suriyaggāho bhavissati, nakkhattaggāho bhavissati, candimasuriyāna pathagamana bhavissati, candimasuriyāna uppathagamana bhavissati, nakkhattāna pathagamana bhavissati, nakkhattāna uppathagamana bhavissati, ukkāpāto bhavissati, disāōāho bhavissati, bhāmicālo bhavissati, devadundubhi bhavissati, candimasuriyanakkhattāna uggamana ogamana sa`kilesa vodāna bhavissati. Evavipāko candaggāho bhavissati, eva`vipāko suriyaggāho bhavissati, eva`vipāko nakkhattaggāho bhavissati, eva`vipāka candimasuriyāna pathagamana bhavissati, eva`vipāka candimasuriyāna uppathagamana bhavissati, eva`vipāka nakkhattāna pathagamana bhavissati, eva`vipāka nakkhattāna uppathagamana bhavissati, eva`vipāko ukkāpāto bhavissati, eva`vipāko disāōāho bhavissati, eva`vipāko bhāmicālo bhavissati. Eva`vipāko devadundābhi bhavissati, eva`vipāka candimasuriyanakkhattāna uggamana ogamana saikilesa vodāna bhavissati. Iti vā itievarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. " Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.29 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni

bhojanàni bhujitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: subbuññhikā bhavissati, dubbuññhikā bhavissati, subhikkha bhavissati, dubbhikkha bhavissati, khema bhavissati, bhaya bhavissati, rogo bhavissati, ārogya bhavissati. Muddā gaōanā saīkhāna kaveyya lokāyata. Iti vā itievarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. " Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.30 "Yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanàni bhujitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: āvāhana vivāhana sa`vadana vivadana saīkiraōa vikiraōa subhagakaraōa dubbhagakaraōa viruddhagabbhakaraōa jivhānitthambhana hanusa`hanana hatthābhijappana hanujappana kaōōajappana ādāsapa-ha kumārikapa-ha devapa-ha ādiccupaññhāna mahatupaññhāna abbhujjalana sirivhāna. Iti vā itievarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. " Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1. Nitthaddhana. Bahāsu.

1.31 "yathā vā paneke bhonto samaōabrāhmaōā saddhādeyyāni bhojanàni bhujitvā te evarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvena jāvika kappenti - seyyathāda: santikamma paōidhikamma bhārikamma vassakamma vossakamma vatthukamma vatthuparikamma vatthuparikiraōa ācamana nahāpana juhana vamaṇa virecana uddhavirecana adhovirecana sāsavirecana kaōōatela nettatappana natthukamma a-jana pacca-jana sālākiya sallakattiya dāraikatikicchā mālabhesajjāna anuppadāna osadhāna pañimokkha. Iti vā itievarāpāya tiracchānavijjāya micchājāvā pañivirato samaōo gotamo'ti. " Iti vā hi bhikkhave puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

1.32 Ida kho ta bhikkhave appamattaka oramattaka sālamattaka yena puthujjano tathāgatassa vaōōa vadamāno vadeyya.

Mahāsāla niññhita.

1.33 Atthi bhikkhave a--eva dhammā gambhārā duddasā

duranubodhà santà paōātà atakkàvacarà nipuōà
paōōitavedanāyà, ye tathàgato sayaü abhi--à sacchikatvā
pavedeti, yehi tathàgatassa yathàbhucca vaōōa sammā
vadamānā vadeyyu. Katame ca te bhikkhave dhammā gambhārā
duddasā duranubodhà santà paōātà atakkàvacarà nipuōà
paōōitavedanāyà ye tathàgato sayaü abhi--à sacchikatvā
pavedeti, yehi tathàgatassa yathàbhucca vaōōa sammā
vadamānā vadeyyu?

1.34 Santi bhikkhave eke samaōabrāhmaōà pubbantakappikā
pubbantānudiññhino pubbanta ārabba anekavihitāni
adhivuttipadāni abhivadanti aññhādasahi vatthāhi. Te ca
bhonto samaōabrāhmaōà kimāgamma kimārabba
pubbantakappikā pubbantānudiññhino pubbanta ārabba
anekavihitāni adhvuttipadāni abhivadanti aññhārasahi
vatthāhi?

1. Bhātakamma. Kesāci.

1.35 Santi bhikkhave eke samaōabrāhmaōà sassatavādā
sassata attāna-ca loka-ca pa--āpenti catāhi vatthāhi. Te ca
bhonto samaōabrāhmaōà kimāgamma kimārabba sassatavādā
sassata attāna-ca loka-ca pa--āpenti catāhi vatthāhi?

1.36 Idha bhikkhave ekacco samaōo vā brāhmaōo vā
ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya
appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārāpa
cetosamādhi phusati yathā samāhite citte anekavihita
pubbenivāsa anussarati. Seyyathāda: "ekampi jāti dve'pi jātiyo
tisso'pi jātiyo catasso'pi jātiyo pa-ca'pi jātiyo dasa'pi jātiyo
vāsati'pi jātiyo ti'sampi jātiyo cattārāsampi jātiyo pa--āsampi
jātiyo jātisatampi jātisahassampi jātisatasahassampi anekāni'pi
jātisatāni anekāni'pi jātisahassāni anekāni'pi jātisatasahassāni
amutrāsi evannāmo evaīgotto eva`vaōōo evamāhāro
eva`sukhadukkhapañisa`vedi evamāyupariyanto. So tato cuto
amutra upapādi tatrāpāsi evannāmo evaīgotto eva`vaōōo
evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So
tato cuto idhāpapanno'ti. "

1.37 Iti sākāra sauddesa anekavihita pubbenivāsa anussarati.
So evamāha: 'sassato attā ca loka ca va-jho kāñāññho
esikaññhāyiññhito. Teva sattā sandhāvanti sa`saranti cavanti

upapajjanti, atthitveva sassatisama. Ta kissa hetu? Aha hi àtappamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārāpa cetosamādhi phusāmi yathāsamāhite citte anekavihita pubbenivāsa anussarāmi. Seyyathāda: "ekampi jāti dve'pi jātiyo tisso'pi jātiyo catasso'pi jātiyo pa-ca'pi jātiyo dasa'pi jātiyo vāsatimpi jātiyo ti`sampi jātiyo cattārāsampi jātiyo pa--āsampi jātiyo jātisatampi jātisahassampi jātisatasahassampi anekāni'pi jātisatāni anekāni'pi jātisahassāni anekāni'pi jātisatasahassāni amutrāsi evannāmo evaigotto eva`vaōōo evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedi evamāyupariyanto. So tato cuto amutra upapādi tatrāpāsi evannāmo evaigotto eva`vaōōo evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto idhāpapanno'ti. Iti sākāra sauddesa anekavihita pubbenivāsa anussarāmi. Imināmaha eta jānāmi: yathā sassato attā ca loko ca va-jho kāñāñño esikaññhāyiññhito. Teva sattā sandhāvanti sa`saranti cavanti upapajjanti atthitveva sassatisama"nti.

Ida bhikkhave pañhama ñhāna ya āgamma ya ārabha eke samaōabrāhmaōā sassatavādā ssasata attāna-ca lokaca pa—āpentī.

1. Udapādi sā mu.

1.38 Dutiye ca bhonto samaōabrāhmaōā kimāgamma kimārabha sassatavādā sassata attāna-ca loka-ca pa--āpentī?

Idha bhikkhave ekacco samaōo vā brāhmaōo vā àtappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpa cetosamādhi phusati yathā samāhite citte anekavihita pubbenivāsa anussarati - seyyathāda: ekampi sa`vaññavivañña dve'pi sa`vaññavivaññāni tāōi'pi sa`vaññavivaññāni cattāri'pi sa`vaññavivaññāni pa-ca'pi sa`vaññavivaññāni' dasa'pi sa`vaññavivaññāni 'amutrāsi evannāmo evaigotto eva`vaōōo evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto amutra upapādi. Tatrāpāsi evannāmo evaigotto eva`vaōōo evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto idhāpapanno'ti. " Iti sākāra sauddesa anekavihita pubbenivāsa anussarati.

So evamàha: 'sassato attà ca loko ca va-jho kuñañño esikaññhàyiññhito. Teva sattà sandhàvanti sa`saranti cavanti upapajjanti atthitveva sassatisama. Ta kissa hetu? Aha hi àtappamanvāya padhānāmanvāya anuyogamanvāya appamādamānāya sammāmanasikāramānāya tathārūpa cetosamādhi phusāmi yathā samāhite citte anekavihita pubbenivāsa anussarāmi - seyyathāda: ekampi sa`vaññavivañña dve'pi sa`vaññavivaññāni tāōi'pi sa`vaññavivaññāni cattāri'pi sa`vaññavivaññāni pa-ca'pi sa`vaññavivaññāni' dasa'pi sa`vaññavivaññāni 'amutrāsi evannāmo evaīgotto eva`vaōō evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto amutra upapādi. Tatrāpāsi evannāmo evaīgotto eva`vaōō evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto idhāpapanno'ti. " Iti sākāra sauddesa aneka vihita pubbenivāsa anussarāmi. Iminā'pāha eta jānāmi yathā sassato attà ca loko ca va-jho kuñañño esikaññhàyiññhito. Teva sattà sandhàvanti sa`saranti cavanti upapajjanti. Atthitveva sassatisama`ti. "

Ida bhikkhave dutiya ñhāna ya āgamma ya ārabba eke samaōabrāhmaōā sassatavādā sassatā attāna-ca loka-ca pa—āpentī.

1.39 Tatiye ca bhonto samaōabrāhmaōā kimāgamma kimārabba sassatavādā sassatā attāna-ca loka-ca pa—āpentī?

Idha bhikkhave ekacco samaōo vā brāhmaōo vā àtappamanvāya padhānāmanvāya anuyogamanvāya appamādamānāya sammāmanasikāramānāya tathārūpa cetosamādhi phusati yathā samāhite citte anekavihita pubbenivāsa anussarati - seyyathāda: dasa'pi sa`vaññavivañña vāsati'pi sa`vaññavivaññāni ti`sampi sa`vaññavivaññāni cattārāsampi sa`vaññavivaññāni "amutrāsi evannāmo eva`gotto eva`vaōō evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto amutra upapādi. Tatrāpāsi evannāmo evaīgotto eva`vaōō evamāhāro eva`sukhadukkhapañisa`vedā evamāyupariyanto. So tato cuto idhāpapanno'ti. " Iti sākāra sauddesa aneka vihita pubbenivāsa anussarati.

So evamàha: "sassato attà ca 16 loko ca va-jho kãñañño esikaññhàyiññhito. Teva sattà sandhàvanti sa`saranti cavanti upapajjanti atthitveva sassatisama. Ta kissa hetu? Aha hi

àtappamanvâya padhânamanvâya anuyogamanvâya
 appamâdamanvâya sammâmanasikâramanvâya tathârâpa
 cetosamâdhi phusâmi yathâ samâhite citte anekavihita
 pubbenivâsa anussarâmi - seyyathâda: dasa'pi
 sa`vaññavivaññâni vâsatimpi sa`vaññavivaññâni ti`sampi
 sa`vaññavivaññâni cattârâsampi sa`vaññavivaññâni "amutrâsi
 evannâmo eva`gotto eva`vaõõo evamâhâro
 eva`sukhadukkhapañisa`vedâ evamâyupariyanto. So tato cuto
 amutra upapâdi. Tatrâpâsi evannâmo evaïgotto eva`vaõõo
 evamâhâro eva`sukhadukkhapañisa`vedâ evamâyupariyanto. So
 tato cuto idhâpapanno'ti. Iti sâkâra sauddesa anekavihita
 pubbenivâsa anussarâmi. Iminâ maha eta jânâmi. Yathâ
 sassato attâ ca loka ca va-jho kâññañño esikaññhâyïññhito teva
 sattâ sandhâvanti sa`saranti cavanti upapajjanti atthitveva
 sassatisama`ti. "

Ida bhikkhave tatiya ñhâna ya âgamma ya ârabbha eke
 samaõabrâhmaõâ sassatavâdâ sassata attâna ca loka ca pa—
 âpenti.

1.40 Catutthe ca bhonto samaõabrâhmaõâ kimâgamma
 kimârabbha sassatavâdâ sassata attâna-ca loka-ca pa—âpenti?

Idha bhikkhave ekacco samaõo vâ brâhmaõo vâ takkâ hoti
 vâma`sâ. So takkapariyâhata vâma`sânucarita sayampañibhâna
 evamâha: 'sassato attâ ca loka ca va-jho kâññañño
 esikaññhâyïññhito. Teva sattâ sandhâvanti sa`saranti cavanti
 upapajjanti atthitveva sassatisamanti.

1. Udapâdi, sâ mu.

Ida bhikkhave catuttha ñhâna ya âgamma ya ârabbha eke
 samaõabrâhmaõâ sassatavâdâ sassata attâna ca loka ca pa—
 âpenti.

1.41 Imehi kho te bhikkhave samaõabrâhmaõâ sassatavâdâ
 sassata attâna-ca loka-ca pa--âpenti catâhi vatthâhi. Ye hi keci
 bhikkhave samaõâ vâ brâhmaõâ vâ sassatavâdâ sassata attâna-
 ca loka-ca pa--âpenti, sabbe te imeheva catâhi etesa vâ a--
 atarena natthi ito bahiddhâ.

*

* *

Dedikation og Tak.

En stor tak til alle som har gjort denne bog mulig.

*Til bikkhuer og bikkhunier som har overleveret den til os i mundtlig form,
til alle som har overleveret den til os i skriftlig form i talrige tungemål, og
til alle som har deltaget i at gøre den Danske udgave af denne perle mulig..*

*Må denne bog bringe Buddha, Dharma, og Sangha til alle som forstår bedst når
Dharma formidles på det Danske sprog. Må læren således finde genklang i dem, og
må denne genklang manifestere sig i legeme, tale og sind, og ikke mindst, deres gerning.
Endelig, må al merit der direkte og indirekte akkumuleres ved denne bog, dedikeres til alle
levende væsner i alle verdens systemer, og bidrage til alle væsners højeste oplysning og
lyksagelighed.*

*Særlig tak for medvirken til at gøre denne Danske oversættelse mulig
ved korrekturlæsning, til min kærlige og skarpsindige elev*

Lobsang Djampa Senge.

*

Lad mig være

en bro, en båd, et skib,

for alle som vil krydse vandet.

Lama Zopa Kundun Chenräzig

* *

*

Afsluttende Noter

- i Sa`vañña - vivañña – Ordet og begrebet forekommer ikke i tekster før Sidharta Gotama Buddha, og er sandsynligvis opstået i forbindelse med hans lære. Begrebet betyder ”rullen op og conformeringen”, og benyttes for æoner, eller et verdenssystem, et univers evolution af udvidelser og sammentrækninger.

Denne lærdom kan betegnes som om ikke dèn, så èn af dè allertidligste beskrivelser af den naturvidenskabelige viden menneskeheden er ved at nå til i moderne tid, hvad Big Bang teorien, og teorierne om et sig til stadighed udvidende univers, et univers som stagnerer i sin udvidelse, eller et univers, hvis udvidelse ender, og som derefter trækker sig sammen og således skaber forudsætningen for en ny Big Bang angår. Den Buddhistiske lære til følge vil universet på et tidspunkt begynde at trække sig sammen igen.

Endnu et aspekt fra naturvidenskaben, som efterhånden at bekræftes naturvidenskabelig, er eksistensen af flere dimensioner i forhold til både tid og rum. Moderne kvante fysik taler i året 2009 om elleve dimensioner og flere menes at være på vej. Ligeledes tales der i moderne kvantefysik om muligheden, endda om sandsynligheden for, at disse andre dimensioner indeholder andre levende, bevidste væsner. En text som nærværende, eller for eksempel en text som Mahasamayasutta burde derfor i vores tid, og af dem som har vanskeligheder med at forstå eller rumme beskrivelser af devaer og talrige andre væsner, læse tekster som disse med ikke mindst moderne kvantefysik i sindet. Som Hans Hellighed den 14. Dalai Lama udtalte sig, da han blev spurgt i hvor vidt det var forsvarligt at lære så mange vesterlændinge om tomhed ”Det vestlige sind er allerede halvvejs dér”.